

หนังสือชุดภาษาอาเซียน

สนุกกับภาษา มลายู

ภาษาที่ใช้ในหลายประเทศ

songkok

hijab

baju T-shirt

baju

seluar

skirt

ประเสริฐ เย็นประสิทธิ์

อาจารย์ภาษามลายู มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำนำ

ภาษามลายู (ในที่นี้หมายถึง ภาษามลายูกกลาง) นับเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันแพร่หลายเป็นอันดับต้นๆ ในอาเซียน นอกจากนี้ในประเทศมาเลเซียที่ใช้ภาษามลายู (ภาษามาเลเซีย) แล้ว ในอินโดนีเซีย (ภาษาอินโดนีเซีย) บรูไน บางส่วนในสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ เมียนมา กัมพูชา รวมถึงภาคใต้ของไทย (ภาษามลายูถิ่น) ล้วนใช้ภาษามลายูในการสื่อสารทั้งสิ้น โดยแต่ละท้องถิ่นที่ต่างก็ได้รับ-ปรับใช้-และเรียกชื่อแตกต่างกันไป

ความโดดเด่นของภาษามลายู คือ เขียนด้วยตัวอักษรโรมัน หรือตัวอักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษาอังกฤษ และมีโครงสร้างภาษาที่ไม่สลับซับซ้อน ภาษามลายู จึงนับเป็นอีกภาษาหนึ่งที่เรียนรู้และนำไปใช้ได้ง่าย

ภาษามลายูเป็นภาษาที่มีผู้ใช้หลายร้อยล้านคน จึงเป็นไปได้ที่จะกลายเป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียนสามารถนับเป็นสื่อนำไปสู่ความเข้าใจวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ในหลากหลายพื้นที่ ซึ่งช่วยเสริมสร้าง “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคมอาเซียน”

สนุกกับภาษามลายู ภาษาที่ใช้ในหลายประเทศ : มาเลเซีย บรูไน สิงคโปร์ และ 5 จังหวัดภาคใต้ของไทย เป็นหนึ่งในหนังสือชุด ภาษาอาเซียน แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท คือ บทนำ บทสนทนา คำศัพท์ สำนวน-สุภาษิต และเพลงชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำให้รู้จักภาษาประจำชาติ และสามารถสนทนาภาษาเหล่านั้นได้ในระดับเริ่มต้น ส่วนสำเนียงของแต่ละภาษานั้นจำเป็นต้องเรียนรู้ด้วยการฟังจากเจ้าของภาษาต่อไป

สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

มัสยิดบุตรา (Masjid Putra)
ในทะเลสาบแห่งบุตราจาญา

สารบัญ

บทที่ 1 ภาษามลายู	9
• พยัญชนะ	14
• สระ	17
• ตัวเลข	19
• ตัวอย่างการประสมคำ	21
บทที่ 2 บทสนทนา	23
• ทักทาย	24
• ขอโทษ-ขอบคุณ	29
• คำสั่ง-ขอร้อง	32
• ประโยคคำถาม	36
• ประโยคปฏิเสธ	39
บทที่ 3 คำศัพท์	41
• เครื่องญาติ	42
• อวัยวะ	43
• เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	44
• สิ่งของ	47
• อาหาร	54
• ผัก	68
• ผลไม้	72

● ดอกไม้	76
● ลีตว์	81
● สถานที่	92
● ยานพาหนะ	104
● ดินฟ้าอากาศและฤดูกาล	112
● ช่วงเวลา	116
● ช่วงวัย	121
● อาชีพ	124
● กีฬา	131
● เครื่องดนตรี	138
● การแสดง	145
● ลี	153
● อารมณ์ความรู้สึก	156
● อากัปกิริยา	160

บทที่ 4 ลำนวน-สุภาษิต 165

บทที่ 5 เพลงชาติ 171

● เพลงชาติมาเลเซีย	172
● เพลงชาติบรูไน	175
● เพลงชาติสิงคโปร์	178

Jalan petaling

(ย่านลันเปอตาลิง)

ถนนเปอตาลิง ย่านไชนาทาวน์แห่งมาเลเซีย เป็นถนนที่ครึกครื้นที่สุดสายหนึ่งในกัวลาลัมเปอร์ ยามค่ำคืน มีร้านขายสินค้านานาชนิด ทั้งเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า นาฬิกา แว่นตา ของฝาก รวมถึงร้านอาหารหลากหลายประเภท

บทที่ 1

Bahasa Melayu

(ภาษามลายู)

ภาษามลายูเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มมลายู-โพลินีเซียน (Melayu-Polynesian) ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยของภาษาตระกูลออสโตรนีเซียน (Austronesian) ภาษาในกลุ่มมลายู-โพลินีเซียนแบ่งออกเป็น 2 สายใหญ่ๆ คือ ออสโตรนีเซียนตะวันออก หรือที่เรียกว่า โอเชียนิก (Oceanic) และออสโตรนีเซียนตะวันตก หรือ นูซันตารา (Nusantara)

ภาษามลายูเป็นภาษาราชการและภาษาประจำชาติของประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน และสิงคโปร์ (สิงคโปร์มีภาษาราชการ 4 ภาษา คือ มลายู อังกฤษ จีน และทมิฬ)

ในอินโดนีเซียเรียกภาษามลายูว่า ภาษาอินโดนีเซีย แต่บรูไนกับสิงคโปร์เรียกว่า ภาษามลายู ขณะเดียวกันในมาเลเซียเรียกว่า ภาษามาเลเซีย เพราะมาเลเซียมีลักษณะเป็นพหุสังคม การจะเรียกภาษาประจำชาติว่า ภาษามลายู ซึ่งเป็นภาษาแม่ของชนชาติมลายูก็จะดูไม่เป็นธรรมแก่คนอีก 2 เชื้อชาติหลัก

- ชาวมลายูส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม และมักแต่งกายมิดชิด

■ **บางูอัน สุลต่าน अबดุล ซามัด**
(*Bangunan Sultan Abdul Samad*)
คือ อาคารสุลต่าน अबดุล ซามัด
ในย่านจตุรัสเมอร์เดกา ของมาเลเซีย

คือ จีนกับอินเดียและชนกลุ่มน้อยอื่นๆ ภาษามาเลเซียจึงอุบัติขึ้นด้วย
เหตุผลทางการเมือง

อีกทั้งรัฐธรรมนูญของประเทศมาเลเซียมาตราที่ 152 ก็ระบุไว้ว่า
ภาษาประจำชาติของมาเลเซีย คือ ภาษามลายู ดังนั้นภาษามลายู มลายู
มาเลเซีย อินโดนีเซียก็คือ ภาษามลายู (Bahasa Melayu) ที่ใช้เป็น
ภาษาประจำชาติในประเทศต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว และเป็นภาษาหนึ่งที่พูด
กันในภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะใน 5 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่
สงขลา ปัตตานี สตูล ยะลา และนราธิวาส

ภาษามลายูเป็นภาษาที่จัดอยู่ในรูปภาษาคำติดต่อกัน (Agglutina-
tive Language) คือ ภาษาที่มีรากคำ (Kata dasar) แล้วเติมคำข้างหน้า
เติมกลางคำ หรือเติมท้ายคำ หรือเติมทั้งข้างหน้าและข้างท้ายที่รากคำ
คำนั้น เพื่อแสดงหน้าที่และกำหนดความหมายในประโยค ถ้าเติมข้างหน้า
เรียกว่าเติมอุปสรรค (awalan) เติมแทรกระหว่างคำหรือกลางคำเรียกว่า
เติมอาคม (sisipan) และเติมข้างหลังเรียกว่าเติมปัจฉัย (akhiran)
ซึ่งรากคำสามารถเติมคำได้ครบทั้ง 3 ชนิด ดังแผนภูมิดังต่อไปนี้

อุปสรรค (awalan)	รากคำ (dasar)	อาคม (sisipan)	ปัจจัย (akhiran)	คำสำเร็จ	ความหมาย
	Sambung				ต่อ, ขยาย, ยึด, เชื่อม, ผูกด้วยกัน
Ber	Sambung			bersambung	(ก.) เชื่อม
	Sambung		an	sambungan	(น.) การติดต่อ และการ ขยายผล สืบเนื่อง
Per	Sambung		an	persam- bungn	(น.) สภาพ ที่ติดต่อ, ต่อเนื่อง
Ke	Sambung	in	an	kesinam- bungan	(น.) สภาพ- การณ์ ต่อเนื่อง

จากแผนภูมิข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษามลายู เพราะเป็นภาษาที่ต่างตระกูลกัน กล่าวคือ ภาษาไทยเป็นภาษาอยู่ในตระกูลภาษาคำโดด (พิจารณาจากคำดั้งเดิมหรือคำพื้นฐานของภาษา) คำแต่ละคำมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง ใช้เข้าประโยคได้ทันที ไม่ต้องมีการตกแต่งหรือเปลี่ยนแปลงคำเพื่อบอกความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยค คำแต่ละคำถือว่าเป็นคำสำเร็จรูป ส่วนภาษามลายูเป็นภาษาคำติดต่อที่มีการตกแต่งคำ โดยการเติมอุปสรรค อาคม หรือปัจจัยเข้ากับรากคำคำนั้น เพื่อบอกหน้าที่หรือความหมาย

อักษรในภาษามลายู

ภาษามลายูมีอักษรที่ใช้ในการเขียน 2 ชนิดคือ อักษรยาวี (Jawi) และอักษรรูมี (Rumi) นอกจากนี้ ชาวมลายูยังรับอักษรอาหรับมาใช้ 30 ตัว และได้ประดิษฐ์เพิ่มขึ้นมาใหม่อีก 7 ตัว เพื่อให้ครบตามจำนวนเสียงในภาษามลายู รวมเป็นทั้งหมด 37 ตัว โดยใช้เขียนภาษามลายูมาแต่แรก จวบจนเสียเอกราชให้แก่อังกฤษ ตัวอักษรรูมีจึงถูกนำมาใช้แทนอักษรยาวีและเป็นที่นิยมกันมาก เนื่องจากเขียนง่ายกว่าอักษรยาวี

ตัวอย่างการเขียนตัวอักษรยาวีและอักษรรูมี

تيدور หรือ tidur อ่านว่า ตีดูร แปลว่า นอน

ตัวอักษรรูมี (Rumi Script) คือตัวอักษรโรมัน หรือตัวอักษร a b c... ที่ใช้เขียนภาษาอังกฤษ โดยนำมาใช้เขียนภาษามลายูแทนตัวอักษรยาวีที่มีกฎเกณฑ์และวิธีเขียนที่ยากกว่า ผู้รู้ภาษาอังกฤษอยู่แล้วสามารถเขียนภาษามลายูได้อย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุที่ใช้ตัวเขียนชนิดเดียวกัน จึงเป็นผลให้ภาษามลายูในปัจจุบันใช้อักษรรูมีกันอย่างแพร่หลายกว่าอักษรยาวี ยกเว้นใน 5 จังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย (ที่พูดภาษามลายูท้องถิ่น) ใช้อักษรยาวีกันมากกว่าอักษรรูมี จนอาจกล่าวได้ว่าใช้อักษรยาวีกันเกือบทั้งหมด จึงเป็นเหตุให้เรียกภาษามลายูท้องถิ่นว่าภาษายาวี แต่แท้จริงแล้วไม่มีภาษายาวี มีแต่อักษรยาวี (Huruf Jawi)

พยัญชนะ

อักษรมลายูในรูปของอักษรโรมันนั้นมี 26 ตัว (A-Z) เหมือนภาษาอังกฤษ รวมกับอักษรคู่ที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อแทนเสียงอื่นอีก 5 ตัว คือ Gh, Kh, Ng, Ny และ Sy รวมแล้วเป็น 31 ตัว

เราสามารถแบ่งอักษรทั้ง 31 ตัวดังกล่าวออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะและกลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นสระ

สำหรับกลุ่มที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะนั้นสามารถแบ่งกลุ่มย่อยได้อีก 2 กลุ่มคือ

- 1) พยัญชนะเดี่ยว มี 21 ตัว คือ B, C, D, F, G, H, J, K, L, M, N, P, Q, R, S, T, V, W, X, Y และ Z
- 2) พยัญชนะควบ มี 5 ตัว คือ Gh, Kh, Ng, Ny และ Sy

ตารางเทียบอักษรโรมันกับอักษรไทย

อักษรโรมัน	อักษรไทย
B (b)	บ
C (c)	จ, ช
D (d)	ด
F (f)	ฟ
G (g)	ก (เสียง Gun ในภาษาอังกฤษ)
Gh (gh)	จ (เสียง Ġ ในภาษาอาหรับ)
H (h)	ฮ
J (j)	ย (เสียง jark ในภาษาอังกฤษ)
K (k)	ก
Kh (kh)	ค
L (l)	ล
M (m)	ม
N (n)	น
Ng (ng)	ง
Ny (ny)	ญ
P (p)	ป
Q (q)	ก

อักษรโรมัน	อักษรไทย
R (r)	ร
S (s)	ซ, ส
Sy (sy)	ซ
T (t)	ต
V (v)	ว
W (w)	ว
X (x)	ซ
Y (y)	ย
Z (z)	ซ

สระ

สำหรับสระในภาษามลายูเราสามารถจัดกลุ่มได้ 2 กลุ่มเช่นกัน คือ สระเสียงเดี่ยวหรือสระแท้ และ สระประสม ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางเทียบสระมลายูกับสระไทย

สระเสียงเดี่ยวสามารถเขียนได้ 5 รูปแต่มี 6 เสียง

สระเสียงเดี่ยว	เสียงในภาษาไทย	ตัวอย่าง	คำอ่าน	ความหมาย
A (a)	อา	ayam	อายัม	ไก่
E (e) (Taling)	เอ (ตาลีง)	nenek	เนเน็ง	ย่า, ยาย
E (e) (Pepet)	เออ (เปอเป็ต)	emak	เออมะกั	แม่
I (i)	อี	ikan	อีกัน	ปลา
O (o)	โอ	orang	โอรัง	คน
U (u)	อุ	ular	อุลัร	งู

สระประสม มี 3 รูป ดังนี้

กลุ่ม	เสียงในภาษาไทย	ตัวอย่าง	คำอ่าน	ความหมาย
AI (ai)	ไ-	pandai	ปันได	เก่ง
Au (au)	เ-า	atau	อะเตา	หรือ
Oi (oi)	โ-ย	amboi	อัมบอย	แหม (คำอุทาน)

ตัวเลข

ตัวเลข	คำอ่าน
0	kosong (โกซง)
1	satu (ซาตุ)
2	dua (ดูวา)
3	tiga (ตีกา)
4	empat (เอิมปัต)
5	lima (ลีมา)
6	enam (เออนัม)
7	tujuh (ตุจู้ช)
8	lapan (ลาปัน)
9	sembilan (เซิมบิลัน)
10	sepuluh (เซอปลูหฺ)
11	sebelas (เซอเบอลัส)
12	dua belas (ดูวา เบอลัส)
13	tiga belas (ตีกา เบอลัส)
14	empat belas (เอิมปัต เบอลัส)
15	lima belas (ลีมา เบอลัส)

ตัวเลข	คำอ่าน	
16	enam belas	(เออนัม เบอลัส)
17	tujuh belas	(ตุจู้ช เบอลัส)
18	lapan belas	(ลาปัน เบอลัส)
19	sembilan belas	(เซิมบิลัน เบอลัส)
20	dua puluh	(ดูวา ปูลูช)
100	seratus	(เซอราตุส)
1,000	seribu	(เซอริบู)
10,000	sepuluh ribu	(เซอปลูหฺ ริบู)
100,000	seratus ribu	(เซอราตุส ริบู)
1,000,000	sejuta	(เซอยูตา)

ตัวอย่างการประสมคำ

พยัญชนะ	สระ	พยัญชนะต้น+สระ	คำอ่าน
B	a	Ba	บา
C	c	Ca	จา
D	a	Da	ดา
F	a	Fa	ฟา
G	e	Ge	เกอ
J	e	Je	เยอ
K	e	Ke	เกอ
L	e	Le	เลอ
M	i	Mi	มี
N	i	Ni	นี่
Ng	i	Ng	งี
B	o	Bo	โบ
D	o	Do	โด
T	u	Tu	ตุ
M	ai	Mai	ไม
T	au	Tau	เตา

พยัญชนะ	สระ	พยัญชนะต้น+สระ	คำอ่าน
N	au	Nau	เนา
D	ia	Dia	ดี-ยา
S	ia	Sia	สี-ยา
R	ia	Ria	รี-ยา
P	au	Pau	เป่า
K	ua	Kua	กัว
T	ua	Tua	ตุว
D	ua	Dua	ดูว

บทที่ 2

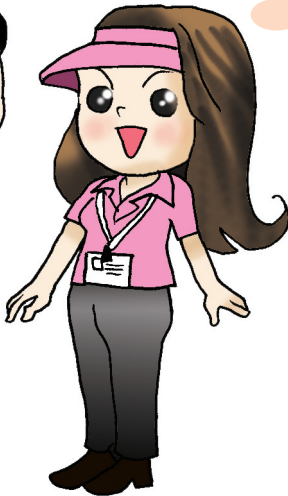
Perbualan

(บทสนทนา)

ทักทาย

Selamat pagi.
เซอลามัต ปากี
สวัสดีตอนเช้าครับ

Selamat pagi.
เซอลามัต ปากี
สวัสดีตอนเช้าค่ะ

Mata hari
(มาตาฮารี)

Bulan
(บุหลัน)

Mata hari : **Selamat pagi.**
(มาตาฮารี) เซอลามัต ปากี
สวัสดีตอนเช้าครับ

Bulan : **Selamat pagi.**
(บุหลัน) เซอลามัต ปากี
สวัสดีตอนเช้าค่ะ

Mata hari : **Nama saya Mata hari bin Iklim.**
(มาตาฮารี) นามา ซายา มาตาฮารี บิน อิกลิม
ผมชื่อ มาตาฮารี บุตรชายของอิกลิม

Siapa nama anda?

ชียาปา นามา อันดา

คุณชื่ออะไร

Bulan : **Nama saya Bulan binti Purnama.**
(บุหลัน) นามาซายา บูลัน บินตี ปูร์นามา
ดิฉันชื่อ บูลัน บุตรีของปูร์นามา

Apakah pekerjaan anda?

อาปากะฮ์ เปอเกอร์ยาอัน อันดา

คุณทำอาชีพอะไร

Mata hari : **Pekerjaan saya ialah pemandu**
(มาตาฮารี) **pelancong.**

เปอเกอร์ยาอัน ซายา อียาละฮ์ เปอมันดู
เปอลันซง
อาซีฟผมคือมัคคุเทศก์

Bagaimana anda?

บาไกมานา อันดา
แล้วคุณล่ะ

Bulan : **Saya sebagai pegawai syarikat**
(บุหลัน) **pelancongan.**

ซายา เซอบาไก เปอกาไว ซยารีกัต
เปอลันซงอัน
ดิฉันเป็นพนักงานบริษัทท่องเที่ยวค่ะ

Mata hari : **Saya minta diri dahulu.**
(มาตาฮารี) ซายา มินตา ดีรี ดาฮูลู

ผมขอตัวก่อน

Selamat tinggal, jumpa lagi.

เซอลามัต ดิงกัล ยุมปา ลากี้
ลาก่อน แล้วพบกันใหม่

Bulan : Selamat tinggal, jumpa lagi selamat jalan.
 (บุษัน) เซอลามัต ดิงกัล ยุมปา ลากึ เซอลามัต ยาลัน
 ลาก่อน แล้วพบกันใหม่ ขอให้โชคดี

คำศัพท์

selamat... / salam...	เซอลามัต / สลาม	เทียบได้กับ คำว่า สวัสดี
selamat pagi	เซอลามัต ปากึ	สวัสดีตอนเช้า
selamat tengah hari	เซอลามัต เตองะฮ์ ฮารี	สวัสดีตอนกลางวัน
selamat petang	เซอลามัต เปอตัง	สวัสดีตอนเย็น
selamat malam	เซอลามัต มาลัม	สวัสดีตอนกลางคืน (หรือราตรีสวัสดิ์)
gembira dapat berkenalan dengan anda	เก็มปีรา ดาปีต เบอร์เกอนัล เดอจัน อันดา	ยินดีที่ได้รู้จักกับคุณ
selamat tinggal	เซอลามัต ดิงกัล	ลาก่อน

คำศัพท์

nama	นามา	ชื่อ
nama keluarga	นามา เกอลูว์รกา	นามสกุล
saya	ซายา	ผม
aku	อากู	ดิฉัน
kami	กามี	เรา ใช้แทนผู้พูด ฝ่ายเดียว (ไม่รวมผู้ฟัง)
kita	กีตา	พวกเราทั้งหมด (รวมผู้ฟังด้วย)
engkau, anda,	เอ็งเกา, อันดา,	คุณ
awak	อาวั๊ก	
ya	ยา	ครับ, ค่ะ

ขอโทษ-ขอบคุณ

Terima kasih.

เตอร์มา กาชิช์

ขอบคุณมากค่ะ

Dengan gembira.

เดอจัน เกิมบิรา

ด้วยความยินดีครับ

Intan

(อินตัน)

Padi

(ปาดิ)

Intan : **Minta maaf, di manakah perhentian bus?**
(อินตัน) มินตา มาอ์ฟ ดี มานากะฮ์ เปอร์เฮนตียัน บัส
ขอโทษค่ะ ป้ายรถเมล์อยู่ทางไหนคะ

Padi : **Belok kiri dan berjalan terus, ya.**
(ปาดี้) เบโละก์ กี้รี ดาน เบอ์รยาลัน เตอรุส ยา
เลี้ยวซ้าย แล้วตรงไปเรื่อยๆ ครับ

Intan : **Terima kasih.**
(อินตัน) เตอริมา กาชี้
ขอบคุณมากค่ะ

Padi : **Dengan gembira / Sama-sama.**
(ปาดี้) เดอจัน เกิมบีรา / ซามา-ซามา
ด้วยความยินดีครับ / ขอบคุณเช่นกัน

คำศัพท์

minta maaf	มินตา มาอัฟ	ขอโทษ
terima kasih	เตอรีมา กาซีซึ	ขอบคุณ
sama-sama	ซามา-ซามา	ขอบคุณเช่นกัน
dengan gembira	เดองัน เกิมบีรา	ด้วยความยินดี
terus	เตอรุส	ตรงไป
belok kiri	เบโละกึ กิรี	เลี้ยวซ้าย
belok kanan	เบโละกึ กานาน	เลี้ยวขวา
simpang	ซิมปัง	ทางแยก
jambatan	ยัมบาดัน	สะพาน

คำสั่ง-ขอร้อง

Ho! Bagus,
bagaimanakah makanan?

โฮ่ บากุซ
บาโกมานากะฮี่ มากานัน
รับประทานอาหาร
ในนี้ได้ไหมคะ

Tidak boleh makan
dan minum di dalam masjid.

ตีตะก็ โบเละฮี่ มากัน
ดาน มินุม ตี ดาลิม มัสยิด
ไม่ได้ครับ ไม่อนุญาตให้กิน
และดื่มในมัสยิด

Pemandu- : Di sini Masjid Putra ia sebagai tempat
pelancongan yang masyhur di Malaysia.

เปอมนันดู-
เปอลันโซงัน

มัดคุเทศก์

ดี ซีนี่ มัสยิดบุตรา อียา เซอมาโก เดิมปัต
ยัง มัสซุร ดี มาเลเซี่ย

ที่นี่คือมัสยิดบุตราครับ เป็นมัสยิดที่มีชื่อเสียง
ของมาเลเซี่ย

Pelancong : Sungguh indah.

เปอลันชง

นักท่องเที่ยว

ซุงโกะระฮ์ อินดะฮ์

สวยจริงๆ ค่ะ

Pemandu- : Sebelum masuk ke dalamnya kita mesti
pelancongan tanggal kasut. Berpakaian yang sesuai dan
jangkan buat bisung.

เปอมนันดู-
เปอลันโซงัน

มัดคุเทศก์

เซอเบอลูม มาโซะระห์ เกอ ดาลัมญา กิตา เมิสดี
ตั้งกัล กาสุด เบอ์ปาโกยัน ยัง เซอชวย ดาน
ย้างัน บูวัต บีซิง

ก่อนเข้ามัสยิด กรุณาถอดรองเท้า แต่งกายให้
เรียบร้อย และอย่าส่งเสียงดัง

Pelancong : Bolehkah ambil gambar?

เปอลันซง

โบและฮ์กะฮ์ อัมบิล กัมบ์ร

นักท่องเที่ยว

ขออนุญาตถ่ายภาพได้ไหมคะ

Pemandu : Boleh, boleh ambil gambar pada tempat
pelancongan yang disediakan sahaja.

เปอมันดู-

โบและฮ์ โบและฮ์ อัมบิล กัมบ์ร ปาดา เต็มปัต

เปอลันซงจัน

ยัง ดีเซอดียากัน ซาฮายา

มัคคุเทศก์

ได้ครับ สามารถถ่ายรูปได้ในสถานที่ที่จัดเตรียมไว้

Pelancong : Ho! Bagus, bagaimanakah makanan?

เปอลันซง

โฮ่ บากูซ บาโกมานากะฮ์ มากานัน

นักท่องเที่ยว

รับประทานอาหารในนี้ได้ไหมคะ

Pemandu : Tidak boleh makan dan minum di dalam
pelancongan masjid.

เปอมันดู-

ดีตะร์ก โบและฮ์ มากัน ดาน มีนุุม ดี ดาลัม มัสยิด

เปอลันซงจัน

ไม่ได้ครับ ไม่อนุญาตให้กินและดื่มในมัสยิด

มัคคุเทศก์

